

Modeliranje dinamike fizikalnih sustava naprednim metodama dubokog učenja

---

Filip Mirković

Mentor: izv. prof. dr. sc. Davor Horvatić

Prirodoslovno matematički fakultet, Fizički odjek
Bijenička cesta 28, 10000 Zagreb

Dinamički sustavi i opis problema

Definicija

Dinamički sustav je uređena trojka prostora stanja $\mathcal{S}$, vremenskim skupom $\mathcal{T}$ i funkcije

$$\mathcal{F} : \mathcal{S} \times \mathcal{T} \longrightarrow \mathcal{S} \quad (1)$$

- Dinamički sustav je kontinuran ako vrijedi: $\mathcal{T} \subseteq \mathbb{R}$
- U tom slučaju $\mathcal{F}$ je obična ili parcijalna diferencijalna jednačba

Evolucija stanja $\phi \in \mathcal{S}$ dana je

$$\partial_t \phi = \mathcal{F}_\eta(\mathbf{x}, \phi, \nabla_x \phi, \nabla_x^2 \phi, \phi \nabla_x \phi, \dots) \quad (2)$$

- η je vektor parametara jednačbe. Npr. ω u harmoničkom oscilatoru.

Opis problema

Želimo:

Za svaki $\phi_0 \in \mathcal{S}$ poznavati buduće ϕ_t za proizvoljno velike t .

Priječi nas:

1. $\mathcal{F}$ je nelinearna
2. Dinamika je kaotična
3. $\mathcal{S}$ je visokodimenzionalan
4. $\mathbf{x}$ je visokodimenzionalan
5. $\mathcal{F}$ je djelomično ili potpuno nepoznat
6. Sve od navedenog

Sretni smo ako:

Za veliki broj ϕ_0 uspijevamo precizno procijeniti ϕ_t do nekog konačnog $T \in \mathcal{T}$.

Iznos T određen je pojedinim problemom.

Konstruckija minimalnog modela

- Rješenje nije skupo
- Temelji se na teoriji, iskustvu i podacima
- Model opisuje samo općenite značajke dinamike
- Numerika je i dalje potrebna

Numeričko rješavanje diferencijalnih jednažbi

- Dinamika treba biti potpuno poznata
- Proces je skup
- Visoka dimenzionalnost prostora postaje velika prepeka

Modeliranje iz podataka

Nije potrebno poznavati dinamiku

Često je potrebno puno podataka

Transformerski model i mehanizam pozornosti

Uvod

- Originalno nastali 2017. u području obrade prirodnog jezika (NLP) [14]
- Pokazali se izuzetno uspješnim, npr. GPT3 chatbot je transformer
- Brzo se šire na ostala područja strojnog učenja, npr. računalni vid

Od prevođenja teksta do modeliranja dinamike

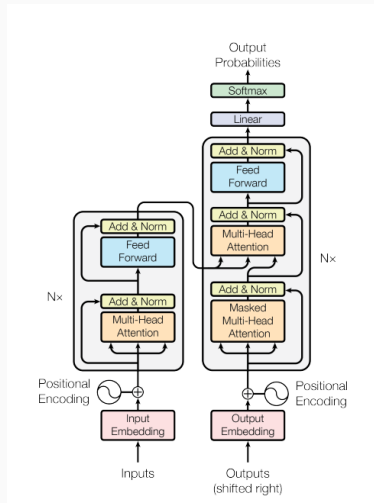
- U obradi prirodnog jezika riječi se često reprezentiraju vektorima
- Uz vektorske reprezentacije prevođenje teksta postaje nastavljanje niza vektora
- U računalima dinamika fizikalnih sustava je diskretizirana i u formi niza vektora

Transformerski model - arhitektura

- Koder-Dekoder struktura
- Koder lijevo, dekodeo desno
- U modeliranju dinamike koristimo samo dekodeo

Pozornost

Ključna komponenta transformera je višestruka pozornost (eng. Multi-Head Attention)

Slika 1: Arhitektura originalnog transformera. Preuzeto is [14].

Motivacija

Neka je $\{\xi_1, \dots, \xi_n\}$ n opaženi niz vektora stanja koji predstavlja evoluciju sustava kroz vrijeme.

- Ako je dinamika poznata (i možemo baratati jednadžbama), jedina informacija koju trebamo za nastavak vremenskog niza je ξ_n
- Ako ne znamo dinamiku korisno je modelu dati informaciju o c prethodnih stanja
- Time dobivamo kontekstni interval $\mathcal{C} = \{\xi_{n-c}, \dots, \xi_n\}$
- Iz kontekstnog intervala konstruiramo kontekstni vektor $\mathbf{c}$ kojeg pružamo modelu kao dodatnu informaciju o protekloj evoluciji

Ideja: Kontekstni vektor $\mathbf{c}$ sadrži informaciju o dalekosežnim vremeskim ovisnostima.

Mehanizam pozornosti [2] - Pojednostavljena pozornost

Pojednostavljena pozornost - recept:

1.) Računamo sličnost između ξ_n i svih vektora $\xi_l \in \mathcal{C} \subset \mathbb{R}^d$. Mjera sličnosti je *normirani* skalarni produkt

$$s_l = \frac{\xi_n \cdot \xi_l}{\sqrt{d}} \quad (3)$$

2.) Iz sličnosti dobivamo koeficijente pozornosti

$$\alpha_l = \text{softmax}(\mathbf{s})_l = \frac{e^{s_l}}{\sum_{i=1}^c e^{s_i}} \quad (4)$$

3.) Kontekstni vektor je

$$\mathbf{c} = \sum_{l=1}^c \alpha_l \xi_l \quad (5)$$

Ostatku modela se pružaju informacije o ξ_n i $\mathbf{c}$ za stvaranje predikcije o ξ_{n+1} .

Mehanizam pozornosti [3] - Potpuna pozornost

Unapređenja pojednostavljene pozornosti:

Uvodimo tri neuronske mreže $\mathcal{F}_v$, $\mathcal{F}_q$, $\mathcal{F}_k$ takve da

$$\mathcal{F}_v(\xi_j) = \mathbf{v}_j \in \mathbb{R}^d \quad (6)$$

$$\mathcal{F}_q(\xi_i) = \mathbf{q}_i \in \mathbb{R}^{d_k} \quad (7)$$

$$\mathcal{F}_k(\xi_i) = \mathbf{k}_i \in \mathbb{R}^{d_k} \quad (8)$$

Veličine $\mathbf{v}$, $\mathbf{k}$, $\mathbf{q}$ zovemo vrijednost, *ključ* i *upit*. Računamo ih za svaki $\xi \in \mathcal{C}$.

Ostatku modela pružaju se informacije o $\mathbf{v}_n$ i $\mathbf{c}$ za stvaranje predikcije o ξ_{n+1} .

Potpuna pozornost - recept:

1.) Sličnosti računamo između svih ključeva i zadnjeg upita $\mathbf{q}_n$.

$$s_l = \frac{\mathbf{q}_n \cdot \mathbf{k}_l}{\sqrt{d_k}} \quad (9)$$

2.) Koefficijente pozornosti računamo na isti način

$$\alpha_l = \text{softmax}(\mathbf{s})_l = \frac{e^{s_l}}{\sum_{i=1}^c e^{s_i}} \quad (10)$$

3.) Kontekstni vektor računamo u prostoru *vrijednosti*

$$\mathbf{c} = \sum_{i=1}^c \alpha_i \mathbf{v}_i \quad (11)$$

Zašto uvodimo $\mathcal{F}_v$, $\mathcal{F}_k$ i $\mathcal{F}_q$?

- Dodavanjem mreža povećavamo ekspresivnost modela.
- Želja nam je da mreže nauče bitne značajke stanja ξ .
- Značajke su reprezentirane vektorima $\mathbf{q}$, $\mathbf{k}$ i $\mathbf{v}$.
- Bez korištenja $\mathcal{F}_v$, $\mathcal{F}_k$ i $\mathcal{F}_q$, sličnost pridodaje svim komponentama ξ jednaku važnost.

Primjer:

Promotrimo gibanje točkaste čestice u potencijalu 2-D harmoničkog oscilatora

$$V(x, y) = ax^2 + \epsilon y^2$$

Neka je $\epsilon \ll a$ te vektor stanja $\xi = (x, y, \dot{x}, \dot{y})$.

Kada bismo računali mjere sličnosti između dvaju vektora, običan skalarni produkt pridodaje jednaku važnost koordinatama x i y .

Zbog manje krutosti potencijala u y smijeru y koordinata je većeg raspona, međutim dinamika je osjetljivija na perturbacije u x i $\dot{x}$.

Primjerice, uvođenjem linearnih operatora $\mathcal{F}_v = \mathbb{1}$, $\mathcal{F}_q = \mathcal{F}_k = [w_{ij}]$, gdje su $w_{xx} > w_{yy}$ te $w_{i,j} = 0$ za $i \neq j$ zaobilazimo ovaj problem.

Najskuplja komponenta izrade dubokog modela je **treniranje**

Paralelizacija

Tijekom treniranja računamo $\mathbf{v}$, $\mathbf{q}$ i $\mathbf{k}$ za svaki $\xi \in \mathcal{C}$ te iz njih radimo matrice V , Q i K koje imaju c redova, jedan za svaki vektor iz $\mathcal{C}$.

Sličnosti tada možemo izraziti matričnim množenjem koje se efikasno izvršava na grafičkim karticama.

$$S = \frac{QK^T}{\sqrt{d_R}} \quad (12)$$

Analogno dobivamo matricu pozornosti:

$$A = \text{softmax}(S) \quad (13)$$

Normalizacija u softmax se provodi po stupcima matrice S .

Problem:

- Za neki vektor $\xi_i \in \mathcal{C}$ izračunat ćemo koeficijente pozornosti za sve preostale ξ_j uključujući i buduće $\xi_j, j > i$.
- Ako računamo stanje ξ_n zadnji vektor na kojeg model smije obratiti pozornost je ξ_{n-1} .

Rješenje: Maskiranje

- Sve elemente iznad glavne dijagonale matrice S postavimo na $-\infty$ (u praksi koristimo jako neki jako negativan broj)
- Time je koeficijent pozornosti 0 za te elemente.

Problem

- Tijekom treniranja model obrađuje sve vektore iz $\mathcal{C}$ istovremeno
- Postojeći vremenski uređaj ovime je narušen

Kodiranje vremenskog uređaja

- Neka je ξ_{pos_i} i -ta komponenta vektora na poziciji pos u kontekstnom intervalu.
- Toj komponenti dodajemo vrijednost PE_{pos_i}

$$PE_{pos_i} = \begin{cases} \sin(pos/10000^{\frac{1}{d}}) & i \text{ je paran} \\ \cos(pos/10000^{\frac{1}{d}}) & i \text{ je neparan} \end{cases} \quad (14)$$

Funkcija gubitka transformera

Neka je $\{(\mathcal{C}_i, \tilde{\mathcal{C}}_i) \mid i = 1 \dots D\} = \mathcal{D}$ skup podataka. S time da je $\mathcal{C}_i = \{\xi_j \mid j = n \dots n + c\}$ ulazni kontekstni interval, a $\tilde{\mathcal{C}}_i = \{\xi_j \mid j = n + 1 \dots n + c + 1\}$ kontekstni interval kojeg model treba predvidjeti iz $\mathcal{C}_i$.

Funkcija gubitka je

$$\mathcal{L} = \sum_{i=1}^D \sum_{j=1}^c \|\xi_j^i - \hat{\xi}_j^i\|_2^2 \quad \xi_j^i \in \tilde{\mathcal{C}}_i \quad (15)$$

Simbol $\hat{\xi}$ označava sanja koja predviđa model.

Vektorske reprezentacije

Učenje vektorskih reprezentacija sustava [1]

Koji sustavi nisu opisani vektorom?

- Sve što je dosada objašnjeno funkcionira ako je stanje sustava ϕ reprezentirano vektorom ξ .
- Bitna klasa dinamički sustava koji nisu vektori su polja, npr. brzina strujanja fluida, elektromagnetsko polje, valne funkcije...

Naivan pristup

Recimo da je $\phi^t(x, y)$ dvodimenzionalno skalarno polje, npr. iznos brzine toka fluida.

U računalu polje je spremljeno u obliku matrice ϕ_{ij}^t , gdje $i = 1 \dots N$, $j = 1 \dots M$.

Naivno možemo reprezentirati ϕ_{ij}^t vektorom tako da matricu *razvučemo* po jednoj dimenziji, recmo po stupcima.

Dobivamo vektor $\vec{\phi}_n^t$, $n = 1 \dots N \cdot M$, međutim komponente originalne matrice ϕ_{ij}^t i ϕ_{ij+1}^t su u vektoru $\vec{\phi}^t$ udaljene za N redova.

Učenje vektorskih reprezentacija [2]

Narušena lokalnost

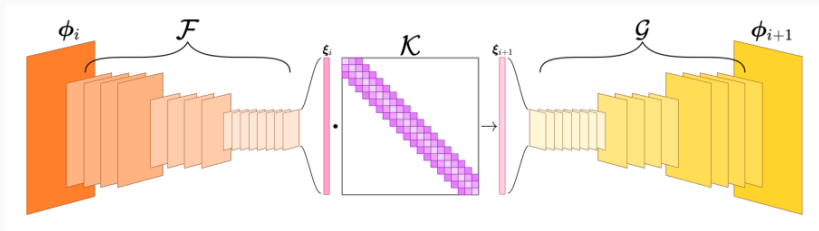
Budći da je evolucija sustava opisana parcijalnom diferencijalnom jednačžbom, na evoluciju ϕ_{ij}^t utječu stanja poput $\phi^{t,ij+1}$ i $\phi^{t,i+1,j}$.

U vektoru $\vec{\phi}^t$ ta su stanja jako *daleko* jedna od drugog.

Dinamika na mnogostrukosti

- Osim narušene lokalnosti problem s naivnom vektorskom reprezentacijom jest što je vektorski prostor koji sadrži $\vec{\phi}$ prevelik.
- Skup svih matrica tipa $N \times M$ sadrži puno više od rješenja Navier-Stokesovih jednačžbi koje opisuju tok fluida, npr. Matrica kojoj su komponente slučajni brojevi isto je sadržana u $\mathbb{R}^{N \times M}$.
- Dinamika danog sustava odvija se na nekoj mnogostrukosti, a ne čitavom $\mathbb{R}^{N \times M}$.

$\implies$ Uvodimo neuronske mreže kojima učimo prikladnu vektorsku reprezentaciju sustava iz podataka.

Slika 2: Koder-Koopman-Dekoder struktura. Preuzeto iz [5].

Koder-Koopman-Dekoder struktura (DKD)

1. Koder $\mathcal{F}$ preslikava stanje sustava $\phi \in \mathcal{S}$ u prikladnu vektorsku reprezentaciju $\xi \in \Xi$
2. Dekoder $\mathcal{G}$ rekonstruira stanje sustava ϕ iz reprezentacije ξ . On je inverz kodera.
3. Koopmanov $\mathcal{K}$ operator uređuje prostor reprezentacija.

Koder

Za generiranje vektorskih reprezentacija koristimo neuronsku mrežu $\mathcal{F} : \mathcal{S} \rightarrow \Xi$.

Čest izbor slojeva koderu su konvolucijski slojevi. Konvolucijski slojevi uče lokalne značajke stanja ϕ [2] [7].

Dekoder

Nakon što obavimo predikcije nad vektorima iz Ξ želimo od njih ponovno rekonstruirati stanja sustava.

Za to koristimo dekodeer $\mathcal{G} : \Xi \rightarrow \mathcal{S}$.

Kada je to moguće, arhitektura dekodeera je zrcalna arhitekturi koderu.

Problem

- Ništa ne prijeći sustav kodera i dekodera da nasumično ne razbacaju $\mathcal{F}(\phi)$ po Ξ
- Želimo da originalna dinaimka bude na neki način prisutna u Ξ
- Problem zaobilazimo tako da stanja ϕ^t i $\phi^{t+\Delta t}$ preslikamo u bliska stanja ξ^t i $\xi^{t+\Delta t}$, s obzirom na euklidsku normu.

Koopmanov operator

Stanja ϕ možemo preslikati u beskonačno dimenzionalni vektorski prostor u kojem sukcesivna stanja generiramo grupnim translacijama [10].

$$\xi(t) = e^{Ht}\xi(t_0) \quad (16)$$

Operator $\mathcal{K}$ zocemo Koopmanovim operatorom. Detalji teorije Koopmanovog operatora su u [3], [8], [1].

Operator translacija u vremenu razvijamo do linearnog člana

$$\xi(t_0 + \Delta t) = (1 + H\Delta t)\xi(t_0) = \mathcal{K}\xi(t_0) \quad (17)$$

Operator $\mathcal{K}$ zovemo Koopmanov operator. Pretpotavljamo ga u obliku jedinične matrice koja ima korekcije reda $\mathcal{O}(\Delta t)$.

Služi za strukturiranje latentnog prostora Ξ .

Funkcija gubitka

Funkciju gubitka $\mathcal{L}_{DKD}$ dijelimo na tri dijela: $\mathcal{L}_{DKD} = \mathcal{L}_R + \mathcal{L}_D + \lambda\mathcal{L}_{reg}$

1. Rekonstrukcijski gubitak

$$\mathcal{L}_R = \sum_{i=1}^D \sum_{j=0}^T \text{MSE}(\phi_j^i, \mathcal{G} \circ \mathcal{F}(\phi_j^i)) \quad (18)$$

Osigurava da su $\mathcal{F}$ i $\mathcal{G}$ aproksimativno inverzni.

2. Dinamički gubitak

$$\mathcal{L}_D = \sum_{i=1}^D \sum_{j=1}^T \text{MSE}(\phi_j^i, \mathcal{G} \circ \mathcal{K}^j \mathcal{F}(\phi_0^i)) \quad (19)$$

Osigurava da Koopmanov operator generira sukcesivna stanja, odnosno uređuje prostor Ξ .

Regularizacijski gubitak

$$\mathcal{L}_{reg} = \|\mathcal{K}\|_2^2 \quad (20)$$

Regularizira oblik Koopmanovog operatora [9].

Gissingerov sustav

Gissingerov sustav

- Uveden kao minimalna aproksimacija magneto-hidrodinamičkih jednadžbi [6].
- Stanje sustava je opisano trima modovima: dipolnim D , kvadrupolnim Q i brzinskim V .
- Namjenjen da opiše obrtaje polova Zemljinog magnetskog polja - prejednostavan.

Jednadžbe gibanja

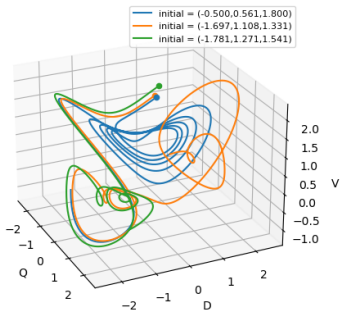
$$\dot{Q} = \mu Q - VD \quad (21)$$

$$\dot{D} = -\nu D + VQ \quad (22)$$

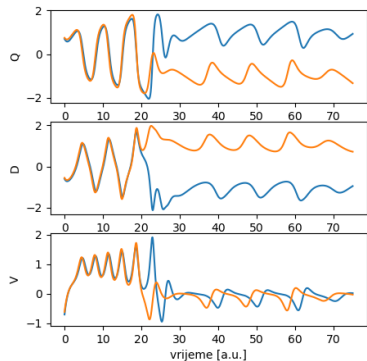
$$\dot{V} = \Gamma - V + DQ \quad (23)$$

Posjeduje bogatu dinamiku koja postaje kaotična za određene parametre μ, ν, Γ . Sustav je analiziran u kaotičnom režimu za $\mu = 0.119, \nu = 0.1, \Gamma = 0.9$

Gissingerov sustav [2] - Primjer kaosa

Slika 3: Bogata dinamika Gissingerovog sustava. Narandžasta krivulja doživljava jedan kaotičan obrtaj dipolnog moda D .

Slika 4: Dvije krivulje počinju iz jako bliskih početnih uvijeta te naglo divergiraju jedna od druge.

Gissingerov sustav [3] - Lyapunovljev eksponent

Lyapunovljev eksponent

- Daje mjeru brzine divergencije bliskih trajektorija
- Za kaotične atraktore brzina divergencije je eksponencijalna
- Koristimo ga za ocjenu kvalitete modela

Kratak izvod

Neka je stanje sustava definirano varijablama x_μ , a njihova evolucija

$$\dot{x}_\mu = f_\mu(\mathbf{x})$$

Tajektoriji $\mathbf{x}$ dodajemo infinitezimalu smetnju $\delta\mathbf{x}$.

$$\dot{x}_\mu + \delta\dot{x}_\mu = f_\mu(\mathbf{x} + \delta\mathbf{x})$$

Razvojem u red dobivamo jednadžbu za evoluciju smetnje $\delta\mathbf{x}$

$$\delta\dot{x}_\mu = \sum_{\nu} \partial_{\nu} f_{\mu}(\mathbf{x}) \delta x_{\nu} \quad (24)$$

Jakobijan $[\partial_{\nu} f_{\mu}]$ izračunat je duž nesmetane trajektorije.

Gissingerov sustav [4] - Lyapunovljevo vrijeme

Integriramo li jednadžbu (24) divergenciju trajektorija ocjenjujemo veličinom

$$d(t) = \sqrt{\sum_{\nu} \delta x_{\nu}(t)^2}$$

Lyapunovljev eksponent definiramo

$$\lambda = \lim_{t \rightarrow \infty} \lim_{d(0) \rightarrow 0} \frac{1}{t} \log \left(\frac{d(t)}{d(0)} \right)$$

Lyapunovljevo vrijeme definirano je kao inverz Lyapunovljeva eksponenta i daje vremensku skalu na kojoj sustav postaje kaotičan [13] [12]. Za Gissingerov sustav smo Lyapunovljevo vrijeme procijenili numerički postupkom definiranim u [11].

$$\tau_L = 13.4$$

Rezultati

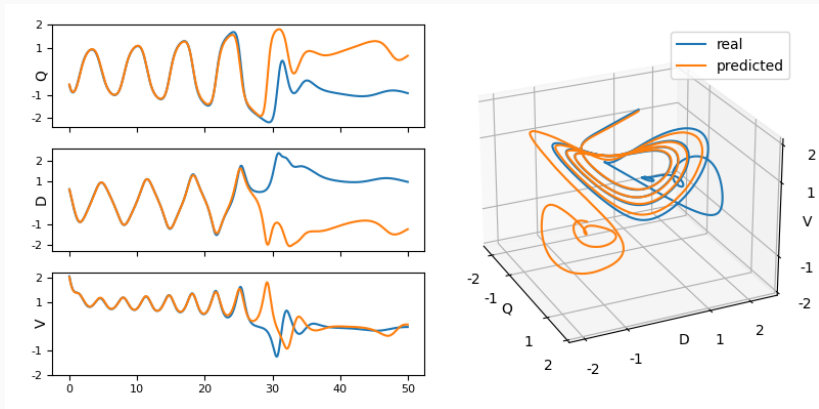

Rezultati

- Transformer uspjeva naučiti općenite karakteristike faznog prostora čime sam postaje kaotičan [4].
- Model smatramo uspješnim, ako daje precizne predikcije barem dva Lyapunovljeva vremena.
- Predikcije se za većinu početnih uvjeta poklapaju sa stvarnim rješenjima na vremenskoj skali dva Lyapunovljeva vremena.
- Postoje regije u na atraktoru gdje je model izrazito uspješan ili izrazito neuspješan.
- Na kraju kaos uvijek prevlada.

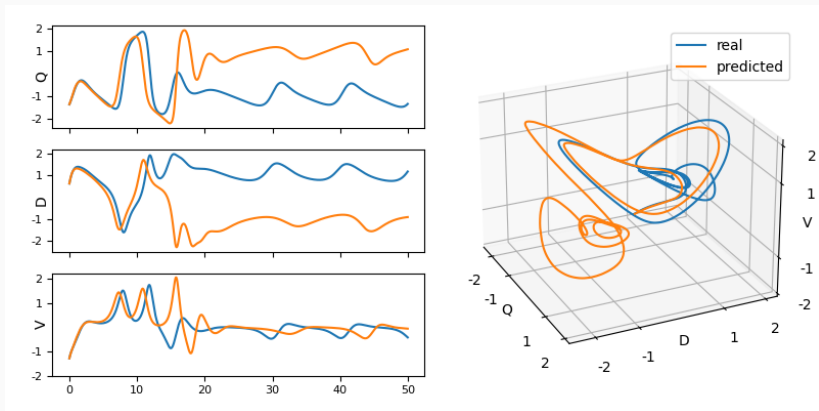

Rezultati [2] - Tipična uspješnost

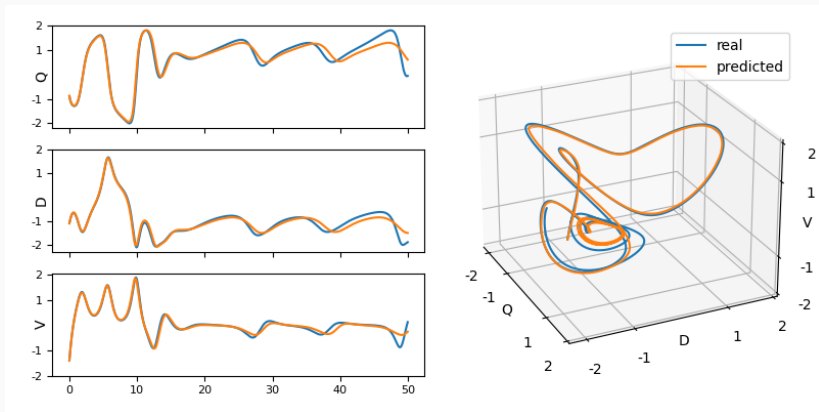
Slika 5: Predikcija modela i stvarna dinamika sustava prate se na skali dva Lyapunovljeva vremena. Model zadržava ovakvu preciznost za većinu početnih uvjeta na atraktoru.

Rezultati [3] - Niska uspješnost

Slika 6: Postoje i nazigled nasumične točke u kojima model gubi preciznost iznimno brzo $\sim 0.5\tau_L$.

Rezultati [4] - Velika uspješnost

Slika 7: Iznimno dugotrajna preciznost modela $\sim 3\tau_L$.

Zaključak i diskusija

Prednosti modela

- Arhitekturna transformacija pokazuje se uspješnom u modeliranju dinamike fizikalnih sustava.
- Može se koristiti u situacijama kada sve dinamičke varijable nisu poznate ili osmotrive.

Mane modela

- Potrebne su velike količine podataka o fenomenu.
- Kaos uvijek prevlada i predikcije postanu neprecizne.
- Loša interpretabilnost

Unaprjeđenja modela

- Treniranje DKD sustava uz transformer (eng. finetuning)
- Bolje kodiranje vremenskog uređaja
- Ugrađivanje fizikalnih spoznaja o problemu

Hvala na pažnji!
Pitanja?

- Petar Bevanda, Stefan Sosnowski, and Sandra Hirche.
Koopman operator dynamical models: Learning, analysis and control.
Annual Reviews in Control, 52:197–212, 2021.
- Michael M. Bronstein, Joan Bruna, Taco Cohen, and Petar Veličković.
Geometric deep learning: Grids, groups, graphs, geodesics, and gauges, 2021.
- Akshunna S. Dogra and William T Redman.
Optimizing neural networks via koopman operator theory.
2020.
- Jaime Lopez Garcia and Angel Rivero Jimenez.
Phase space learning with neural networks, 2020.

Nicholas Geneva and Nicholas Zabarar.
Transformers for modeling physical systems.
Neural Networks, 146:272–289, feb 2022.

C. Gissinger.
A new deterministic model for chaotic reversals.
The European Physical Journal B, 85(4), apr 2012.

Ian J. Goodfellow, Yoshua Bengio, and Aaron Courville.
Deep Learning.
MIT Press, Cambridge, MA, USA, 2016.
<http://www.deeplearningbook.org>.

Di Luo, Jiayu Shen, Rumen Dangovski, and Marin Soljačić.
Koopman operator learning for accelerating quantum optimization and machine learning, 2022.

- Pankaj Mehta, Marin Bukov, Ching-Hao Wang, Alexandre G.R. Day, Clint Richardson, Charles K. Fisher, and David J. Schwab.
A high-bias, low-variance introduction to machine learning for physicists.
Physics Reports, 810:1–124, may 2019.
- Igor Mezic.
Koopman operator, geometry, and learning, 2020.
- Thomas S. Parker and Leon O. Chua.
Practical Numerical Algorithms for Chaotic Systems.
Springer-Verlag, Berlin, Heidelberg, 1989.
- Steven H. Strogatz.
Nonlinear Dynamics and Chaos: With Applications to Physics, Biology, Chemistry and Engineering.
Westview Press, 2000.

Michael Tabor.

Chaos and Integrability in Nonlinear Dynamics- An Introduction.

Wiley, 1989.

Ashish Vaswani, Noam Shazeer, Niki Parmar, Jakob Uszkoreit, Llion Jones, Aidan N Gomez, Łukasz Kaiser, and Illia Polosukhin.

Attention is all you need.

In I. Guyon, U. Von Luxburg, S. Bengio, H. Wallach, R. Fergus, S. Vishwanathan, and R. Garnett, editors, *Advances in Neural Information Processing Systems*, volume 30. Curran Associates, Inc., 2017.